

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2015/33/648

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer [naam], appellant, woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Geesteswetenschappen, verweerster, om geen cum laude toe te kennen aan de mastergraad van appellant.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 29 april 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 20 april 2015. Het beroepschrift is 11 mei 2015 ontvangen. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 12 mei 2015 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft op 9 juni 2015 verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 7 juli 2015.

Appellant is in persoon verschenen, in gezelschap van zijn moeder, mevrouw [naam]. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw dr. M.J.E. van Tooren, voorzitter van de masterkamer van de Examencommissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft in het studiejaar 2013-2014 de masteropleiding Arts and Culture gevolgd. In mei 2014 had appellant alle verplichte onderdelen afgerond. Gemiddeld behaalde appellant voor deze onderdelen ruim een 8. Daarmee voldeed appellant aan een van de eisen om cum laude af te kunnen studeren. Daarnaast moest de afstudeerscriptie met een 8,5 of hoger worden gehonoreerd. Appellant heeft zijn studietijd verlengd om zijn scriptie op voldoende niveau te brengen om in aanmerking te komen voor de toekenning cum laude. Verlenging van de studieduur staat toekenning van een iudicium cum laude niet in de weg.

Tot verrassing van appellant bleek in de Regels en Richtlijnen 2014-2015 een nieuwe, hogere norm gesteld te worden aan het cum laude afstuderen. Het gemiddelde voor alle onderdelen moet een 8,5 zijn. Appellant heeft instellingscollegegeld betaald voor het studiejaar 2014-2015 met de bedoeling om cum laude te kunnen afstuderen, terwijl na 1 september 2014 een iudicium cum laude niet meer mogelijk was, gezien zijn gemiddelde. Appellant verwijt verweerster studenten die mogelijk door de nieuwe regeling zouden worden getroffen niet op de hoogte hebben gesteld van de wijziging van de bepaling inzake cum laude.

Verweerster zet uiteen dat de criteria voor het toekennen van een iudicium cum laude zijn neergelegd in de Onderwijs- en examenregeling die vervolgens door verweerster zijn uitgewerkt in de Regels en Richtlijnen (RR). Van belang is voorts dat de OER van het lopende studiejaar van toepassing is op alle studenten die op dat moment ingeschreven staan bij de opleiding. Bij de vaststelling van de aangepaste Regels en Richtlijnen is besloten geen overgangsregelingen vast te stellen. Verweerster erkent dat het beter was geweest de wijziging nadrukkelijk onder de aandacht van de studenten te brengen. Het achterwege blijven daarvan acht verweerster echter van te weinig gewicht om appellant in het gelijk te stellen.

Verweerster noemt daarvoor de volgende redenen:

a. de masteropleiding Arts and Culture is een eenjarige opleiding, waarvoor jaarlijks de OER wordt

- aangepast. De aanpassingen in de OER hebben voor nominaal studerende studenten dan ook geen gevolgen;
- b. appellant heeft geen bijzondere omstandigheden gemeld waardoor zijn studie vertraging opliep. Hij heeft om hem moverende redenen gekozen de studieduur te verlengen;
 - c. verlenging van de studieduur biedt op zich niet de garantie dat appellant een cijfer voor de afstudeerscriptie zou krijgen dat voldoende zou zijn om cum laude te kunnen afstuderen;
 - d. verweerster voorziet rechtsongelijkheid als aan appellant alsnog een iudicium cum laude zou worden toegekend, omdat er meer studenten in een vergelijkbare situatie zaten die niet verzocht hebben om herziening van het iudicium;
 - e. een eenmaal verstrekt getuigschrift kan niet meer aangepast worden.

III. Standpunten van partijen

Appellant voegt aan de eerder ingebrachte argumenten toe dat de Onderwijs- en examenregeling en de RR, waarin de nieuwe regeling voor de toekenning cum laude is opgenomen, in juli 2014 is gepubliceerd, terwijl hij zich al in mei heeft ingeschreven voor het studiejaar 2014-2015. In de nieuwe RR is geen overgangsregeling opgenomen.

Het iudicium cum laude is voor appellant van belang, vanwege zijn toekomstplannen. Appellant heeft besloten zijn studie te verlengen, omdat de scriptiebegeleider te kennen gaf dat een hoger cijfer voor de scriptie – en daarmee het iudicium cum laude – mogelijk was, door extra tijd te besteden aan de scriptie.

Verweerster geeft te kennen dat appellant geen bijzondere omstandigheden heeft ingebracht op grond waarvan een uitzondering zou kunnen worden gemaakt. Appellant had zijn scriptie in mei afgerond en had dan ook kunnen afstuderen. Appellant heeft zijn studie alleen verlengd om het iudicium cum laude te krijgen. Dat komt voor risico van appellant. Uitgangspunt is dat studenten nominaal studeren.

Wijzigingen in de OER of RR hebben dan geen gevolgen voor de student. Er is bewust gekozen om geen overgangsregeling op te nemen in de OER en de Regels en Richtlijnen voor de examencommissie. Verweerster weet echter niet wat de redenen zijn geweest om geen overgangsregeling te maken.

Verder licht verweerster toe dat de late publicatie van de nieuwe OER een gevolg is van de fusie van twee faculteiten. Een van de talloze zaken die geregeld moesten worden, was de harmonisatie van de OER en de Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie. Daarmee is de nodige tijd gemoeid geweest.

Als het beroep van appellant gegrond zou worden verklaard, weet verweerster in ieder geval drie studenten aan te wijzen die dit studiejaar verlaat zijn afgestudeerd en die ook in aanmerking zouden komen voor een toekenning van een cum laude op grond van de regeling van het afgelopen studiejaar. Omdat betrokkenen inmiddels de VU verlaten hebben, is het onzeker of allen die daarvoor in aanmerking zouden komen, benaderd kunnen worden. Verweerster merkt dat aan als rechtsongelijkheid.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de Regels en Richtlijnen, waarin de regeling cum laude is opgenomen, voor 2014-2015 zijn gewijzigd ten opzichte van de regeling van 2013-2014. Partijen bevestigen dat er geen overgangsregeling is opgesteld en dat de wijziging niet onder de aandacht is gebracht van de studenten. Verweerster kan niet aangeven wat de redenen zijn geweest om geen overgangsregeling op te stellen, hoewel hiervoor bewust is gekozen.

Het toekennen van een iudicium is aan verweerster. Verweerster is daarbij gehouden de vigerende bepalingen uit de Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie toe te passen. In het geval wijzigingen zijn vastgesteld die nadelige gevolgen kunnen hebben voor studenten, moet een overgangsregeling worden opgesteld. Bij het ontbreken daarvan dient verweerster te toetsen aan de regeling die voor de betrokken student het gunstigst is. In het onderhavige geval had het verzoek van appelland getoetst behoren te worden aan de Regels en Richtlijnen 2013-2014. Appellant heeft zich in het betreffende studiejaar gericht op de bepalingen inzake het iudicium cum laude uit de Regels en Richtlijnen voor dat studiejaar. Een afwijking van deze bepalingen zonder dat daarvoor goede redenen worden aangevoerd, is onverenigbaar met het rechtszekerheidsbeginsel op grond waarvan studenten mogen verwachten dat hun resultaten in verband met het iudicium cum laude worden beoordeeld aan de hand van de regels die golden op het moment dat deze resultaten werden behaald.

Het College merkt nog op dat anders dan verweerster meent, er geen sprake van rechtsongelijkheid is als slechts appelland in het gelijk wordt gesteld en niet de studenten die geen beroep hebben aangetekend tegen de weigering het iudicium cum laude toe te kennen, ook al verkeren zij in

vergelijkbare omstandigheden.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt verweerster op opnieuw een beslissing te nemen over het aan appellant toe te kennen iudicium, en wel binnen twee weken na het bekendmaken van deze uitspraak met inachtneming van de overwegingen van het College van Beroep.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 28 juli 2015 door mr. dr. N. Rozemond, voorzitter, mevrouw mr. dr. B. Frederiks, prof. dr. L.H. Hoek, dr. J.R. Hulst, mevrouw drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. N. Rozemond,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.